

Tip měsíce

Figarova svatba v NDM: setkání s géníem

„Překládal jsem libreto Figarovy svatby tak, aby žádná nota nespada pod stůl,“ říká básník, textař a folkový zpěvák Jaromír Nohavica o své práci na třetí Mozartově opeře, jejíž libreto přebásnil. V roce 2006 to bylo *Così fan tu*, za něj získal ocenění coby událost divadelní sezony, nadšené ovace publika i výtku, že „opera není folková písnička“. O rok později uvedlo Národní divadlo moravskoslezské opět v Nohavicově překladu *Potrestaného prostopášíka* aneb *Dona Giovaniho*. Bláznivým dnem aneb Figarovou svatbou jeho spolupráce – spoluautorství – končí. „Z Mozarta, tedy z jeho libretisty de Ponteho, už jsem přeložil vše,“ říká.

Zuzana Marková (Zuzanka) a Linda Ballová (Cherubín).
Foto: Josef Hradil

Kvůli Nohavicovi, řekněme si popravdě, se v Ostravě dostali a ještě dostanou na operu i ti, jejichž hudební a divadelní zájem je na zcela opačné straně. NDM samozřejmě nestaví jen na Nohavicově překladu. V historicky osmé ostravské inscenaci Figarovy svatby se schází to nejlepší, co může soubor ze svého středu, ale i z hostů, nabídnout: dirigent Paolo Gatti, režisér Michael Tarant, choreograf Vladimír Nečas, výborný sbor, a ze sólistů Eva Dřízgová-Jirušová a Tatiana Teslia alternující v roli hraběnky, bratři Gurbalové jako hrabě a Figaro na první premiéře, které v první repríze vystřídali Martin Bárta jako hrabě a Andrej Bestčasnyj coby Figaro. Ten dokázal svůj jediný handicap – ruský přízvuk – přeměnit v komediální přednost, umocněnou znamenitou „hrou těla“ o hlasovém fondu ani nemluvě. Marianna Pilátová jako Zuzanka zasluhuje stejné ocenění. Vlastně všechny pěvecké a herecké výkony byly výborné až oslnivé a na poetické a přitom ironizující scéně neměla díky nápadité režii přes tři hodiny čistého času trvající opera žádná hluchá místa.

Sám Nohavica, jak řekl na tiskovce předcházející premiéru, si ukončení své mozartovské spolupráce „užívá“. Vlastním nákladem vydává svá přebásnění všech tří libret – návštěvník si je může zakoupit za 50 Kč každé, oceňuje premiérový frivólní plakát s reprodukcí Buchérova obrazu, den premiéry 8. března se pochvaluje jako dárek k Mezinárodnímu dni žen (zápletkou opery je tzv. právo první noci) atd.

Císař Josef II. prý o Mozartovi řekl, že má mnoho not (slyšeli jsme to v Amadeovi). To

samozřejmě ví i Nohavica, který se snažil, aby se žádná nota nespada pod stůl,“ říká básník, textař a folkový zpěvák Jaromír Nohavica o své práci na třetí Mozartově opeře, jejíž libreto přebásnil. V roce 2006 to bylo *Così fan tu*, za něj získal ocenění coby událost divadelní sezony, nadšené ovace publika i výtku, že „opera není folková písnička“. O rok později uvedlo Národní divadlo moravskoslezské opět v Nohavicově překladu *Potrestaného prostopášíka* aneb *Dona Giovaniho*. Bláznivým dnem aneb Figarovou svatbou jeho spolupráce – spoluautorství – končí. „Z Mozarta, tedy z jeho libretisty de Ponteho, už jsem přeložil vše,“ říká.

Dubnová představení: 3. 4., 9. 4., 14. 4. a 30. 4. vždy v 18.30 hodin.

Divadlo Antonína Dvořáka
Smetanovo nám. 1, Moravská Ostrava
Tel.: 596 276 420, www.ndm.cz

„Ostrava je velmi zajímavé město“

Do 17. května se v Domě umění koná výstava „Architekt Oscar Niemeyer. Brasília.“ Autorem čtyřiceti velkoformátových fotografií zachycujících moderní stavby v brazilském hlavním městě je Damjan Prelovšek, bývalý velvyslanec Slovinska v České republice, ale také uznávaný historik architektury, fotograf a sportovec. Věčný optimista rovněž během následujícího rozhovoru hýřil dobrou náladou.

Jakým dojmem na vás Ostrava působí?

V Ostravě jsem už asi potřetí, takže můžu porovnávat. Poprvé jsem zde byl v polovině devadesátých let na konferenci o moderní architektuře. Musím říci, že je to velmi zajímavé město, které se však bohužel za války a po válce hodně zdemolovalo. Nicméně ještě hodně historických skvostů tady zůstalo. Jako historik umění jsem rád, že zde můžu vidět některé prvky vídeňského umění, ale také práci českých architektů.

Mohl byste prozradit něco více o vašich sportovních aktivitách?

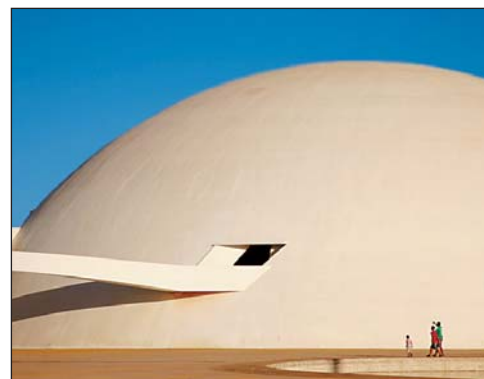
Věnoval jsem se vodnímu slalomu. Jezdil jsem na reprezentační úrovni, zúčastnil jsem se několika závodů v zahraničí, mistrovství světa nebo třeba olympiády v Mnichově. Musím uznat, že také váš vodní slalom má tradici. Což asi souvisí s tím, že jak u nás, tak u vás je mnoho řek. Mezi vodáky mám spoustu přátel, ostatně já jsem se vždy kamarádil s Čechy. Jsou totiž velmi příjemní.

Jak se v současnosti udržujete ve sportovní kondici?

Dnes už se vodnímu slalomu nevěnuji. Je úplně jiná technika, musí se hodně trénovat a není to tak pohodlné. Ke všemu jsou úplně jiné typy lodí. Dříve to byla loď, která plavala na vodě, teď ty lodě většinou plují pod vodou. Vynahrazují si to však tím, že hodně lyžují a jezdím na kole. (pb)

Návštěvní hodiny: úterý až neděle od 10.00 do 13.00 hodin a od 13.30 do 18.00 hodin. Ve středu volný vstup.

Galerie výtvarného umění
Dům umění, Jurečkova 9, Ostrava 1
Tel.: 596 112 566, www.gvuostrava.cz

Brasília: Národní muzeum, foto D. Prelovšek.

Lukáš Vaculík a Zuzana Kajnarová v seriálu *Proč bychom se netopili*. Foto: Rostislav Šimek

Končí neúspěšnější seriál v historii ostravské ČT

Dobrá práce, mohli si říci tvůrci seriálu *Proč bychom se netopili*, který připravilo ostravské studio České televize (sídlí v Moravské Ostravě na Dvořákově ulici). Jednotlivé příběhy totiž každý týden sledovalo více než milion pět set tisíc diváků. „Proč bychom se netopili je rozhodně neúspěšnější ostravský seriál v době trvání České televize,“ řekla Jolanda Pilařová z televizního studia Ostrava, kterou doplnil dramaturg Martin Novosad: „Očekávání jsme měli mnohem skromnější, takže výsledek nás velmi příjemně překvapil. Co víc si přát, než v pondělním prmetimu porazit všechny ostatní televize a být zároveň v tomto dni neúspěšnějším pořadem z celé nabídky České televize“.

Desetidílný seriál, který vycházel z knih Zdeňka Šmída, se natáčel od 26. dubna 2006 do 4. září 2007. Mnohé z vodáckých scén vznikaly v okolí Děhylova, nicméně Lukáš Vaculík si však určitě bude pamatovat také chvíle, kdy z patnáctipatrového Domu vodohospodářů slašoval bez dabléra. Výraznou ostravskou stopu neslo také herecké obsazení, protože v roli Gábiny se objevila Zuzana Kajnarová, to znamená rodačka z moravskoslezské metropole. Nesmíme zapomenout ani na Richarda Krajčá, bývalého herce Divadla Petra Bezruče, který složil titulní píseň *Tak nějak málo tančím*.

Vzhledem k tomu, že se seriál stal u diváků velmi oblíbený, dá se předpokládat, že se dříve, či později dočkáme také jeho dalšího pokračování. Ačkoliv to žádný z tvůrců vyloženě nepotvrdil. „Budeme rádi za každého člověka, který se po shlédnutí našich příběhů, vydá sjíždět řeku,“ prozradil na závěr ještě jedno přání scenárista Miroslav Adamec.

Petr Bidzinski

Operní turné E. Urbanové

Jedna z nejlepších českých operních pěvkyní současnosti Eva Urbanová vystoupí 21. dubna v Domě kultury města Ostravy za doprovodu Českého národního symfonického orchestru pod vedením dirigenta Marcella Roty.

V Ostravě ji uslyšíme po zhruba roce a půl. Na dubnovém vystoupení zazní árie dvou českých veliánů – Bedřicha Smetany a Antonína Dvořáka, v druhé polovině Eva Urbanová představí árie zahraničních mistrů (Puccini, Verdi, Mascagni a další).

Eva Urbanová za Kostelníčku v Janáčkově Její pastorkyni získala Cenu Thálie, stejná role jí přinesla v roce 2003 v Torontu cenu Dora Mavor Moore za vynikající operní představení. Její nahrávka *Fibichovy Šárky* pod taktovkou sira Charlese Mackerrase byla v roce 2001 nominována na Grammy, v roce 2003 byla Eva Urbanová jmenována Rytířem řádu umění a literatury Francie. Opakovaně hostuje na nejvýznamnějších světových scénách, např. v newyorské Metropolitan operě, v milánské La Scale, londýnské Covent Garden, v madridském Teatro Real či v Los Angeles Opera.

Její operní turné doprovodí Český národní symfonický orchestr, který pod taktovkou dirigenta Marcella Roty absolvoval přes 40 koncertů s italským tenorem A. Bocellim na jeho turné po Evropě a v zámoří.

21. dubna v 19.30 hodin.
DKMO, 28. října 127, Moravská Ostrava
Tel.: 597 489 111, www.dkmoas.cz

Derniéry

Bohuslav Martinů: *Řecké pašije* – Divadlo Antonína Dvořáka, 10. dubna v 18.30 hod. Z řeckého románu Nikose Kazantzakise Kristus znovu ukřižovaný upravil Bohuslav Martinů libreto v angličtině (český překlad Eva Bezděková). Lyricky hymnické představení s eticky vyhraněným dějem i vyznáním lásky k člověku. Režie Michael Tarant, dirigent Václav Návrat.

Smetanovo nám. 1, Moravská Ostrava
Tel.: 596 276 420, www.ndm.cz

Carl Millöcker: *Gasparone, záhadný loupežník* – Divadlo Jiřího Myrona, 29. dubna v 19.30 hod. Velká výpravná opereta vídeňského klasika zaujme nejen dějem, který se odehrává v italském prostředí, ale také svými nádhernými melodiemi, které kladou velké interpretační nároky na zpěváky i sbor. Autory libreta jsou F. Zell a Richard Genée, režie se ujala hostující Jana Andělová Pletichová, diriguje Karel Mládek.

Čsl. legii 12, Moravská Ostrava
Tel.: 596 276 203, www.ndm.cz

Anton Pavlovič Čechov: *Racek* – Komorní scéna Aréna, 29. dubna v 18.30 hod. Divadelní adaptace povídky klasika ruské literatury v překladu Leoše Suchařípy a režii Ivana Krejčího. Slavný spisovatel, slavná herečka a mládí plné ideálů.

28. října 2, Moravská Ostrava
Tel.: 595 155 595, www.divadloarena.cz

